

عنوان مقاله:

جایگاه مولفه ی جمعیتی بر تاب آوری شهری (نمونه مطالعاتی: شهر قم)

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرید عابد - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرقدس، شهرقدس، ایران

مریم قلمبرذرفولی - استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پردیس، پردیس، ایران

سمانه علیزاده - کارشناسی شهرسازی، دانشگاه پیام نور، واحد قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

تاب آوری شهری، یکی از عواملی است که میتواند منجر به تحقق پذیری پایداری در شهرها گردد، و میتوان آن را با شاخص های چون انعطاف پذیری، قابلیت بازگشت پذیری، تغییرپذیری در مولفه های جمعیت شناختی، اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی، کالبدی، مورد سنجش و ارزیابی قرار داد. در این پژوهش سعی شده شاخص های تاب آوری شناسایی شده و با بررسی اثرات تغییرات جمعیتی بر تاب آوری شهری و به عنوان نمونه موردی بر روی شهر قم، به بیان اینکه تغییرات در ساختار جمعیت چه میزان میتواند بر روی تاب آوری و در دیگر مولفه های کلیدی تاب آوری اثر بگذارد، بپردازد تا به کمک آن بتوان طرحها شهری را نسبت به تغییرات و بحران های پیشرو انعطاف پذیر نموده و اجراء طرحها و برنامه ها را در دامنه ی زمانی تضمین تعیین شده عملیاتی نگه داشت. راهبرد بکار رفته در این پژوهش کیفی- همبستگی بوده که در نمونه موردی با مقایسه داده های کمی و مدل های آماری این نتایج بدست آمده که در پژوهش محدوده مطالعاتی شهر قم، تاب آوری در مولفه ی جمعیت شناختی 46%، و مولفه ی اجتماعی 32%، و مولفه ی اقتصادی 36% و مولفه ی زیست محیطی 15% و مولفه ی کالبدی 40% میباشد. یافته های پژوهش بیان میکند که در شهر قم متغیرهای تاب آوری در برابر افزایش جمعیت، کارایی لازم جهت ارائه الگویی نظام مند برای اداره شهر را دارا نیست و در مولفه ها مذکور، دارای کمبودهای میباشد ولی دامنه تاب آوری در بین مولفه های متفاوت می باشد که میتوان با اعمال شاخص های تاب آوری در فرایند برنامه ریزی، طرحها و برنامه ها را نسبت به تغییرات و بحرانهای ناگهانی تاب آور نمود.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهر، توسعه شهر، جمعیت، انعطاف پذیری، بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1003427>

